

پیاوگامش

بخش مهمی از ایتالیا گم شده

وقتی نتایج بد رقم می‌خورد خیلی سخت است که به اعصاب مسلط باشی، برای خارج شدن از شرایط بحرانی به ذهنی آرام و بینشی دقیق احتیاج است. اکنون تنها امید ایتالیا به عینک لیبی است که به قدر کافی تمیز باشد تا بتواند از پشت عینکش مشکلات تیم را ببیند و راه‌حلی برایشان پیدا کند.

تساوی مقابل تیم ضعیف نیوزیلند، با اینکه تنها کاری را که درست می‌کردند دفاع بود، یک فاجعه است. گل افساید کیوی‌ها (لقب تیم نیوزیلند) را جلو انداخت و پتالتی کار را به مساوی کشاند.از

آن پس نیوزیلندی‌ها کار خاصی نکردند ولی ایتالیا هم در ایجاد مشکل برایشان ناتوان بود. تنها نگرانی در کسب تیم ایتالیا نبودن خلاقیت کافی در میانه زمین است. چهار سال پیش در این تیم فرانچسکو توتی، الساندرو دل پیرو و اندرا پیرلو بازی می‌کردند که می‌توانستند با یک پاس خط دفاع همه تیم‌ها را بشکنند.

آن خط هافبک مثل چاقوهای همه‌کاره سونیس آرمی بود و این یکی مثل یک چاقوی کند که هیچ چیز را نمی‌برد.دوندگی و تلاش‌شان در تیم ستودنی است اما آن هنرمندی و رندی را که از خصوصیات

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

منحصر به فرد ایتالیا است اصلاً ندارند. لیبی باید تصمیمش را برای بازی با اسلوواکی هر چه زودتر بگیرد. اتفاقاتی که در تعویض‌های این بازی افتاد نشان می‌داد که او از ترکیب درست خط حمله‌اش خبر ندارد. لیبیی آلبرتو جیلاردینو، توتو دی‌ناتاله، سیمونه پیه، ویچنزو پاکوئینتا و جیام‌پائولو پاتزینی را در این دو بازی امتحان کرده و نتیجه لازم را نگرفته است.

او غیر از اینها فابیو کواگلیارلا را هم در اختیار دارد که هنوز به میدان نرفته و اصلاً بعید نیست با توجه به بازی مهاجم کنونی در بازی بعدی او

را در زمین ببینیم. دفاع تیم هم همیشه فولادین به نظر می‌آمد. در طول این دو بازی که تنها دو موقعیت گل روی دروازه‌شان به وجود آمد در هر دو شکست خوردند. دیگر معلوم نیست مقابل تیم‌های بزرگ‌تر با مهاجمان طراز اول فوتبال دنیا چه می‌خواهند بکنند. به هر حال ایتالیا اگر بخواهد در این تورنمنت موفق باشد باید چاره‌ای برای باز کردن این دفاع‌های مستحکم ببیندش. با توجه به این بازی‌ها این امر بسیار مشکل به نظر می‌رسد. شاید بازگشت پیرلو بتواند به کمک‌شان بیاید اما آیا

سال پنجم ■ شماره ۹۹۴ ■ سه‌شنبه ۱ تیر ۱۳۸۹ ■ جام جهانی ۱۵

جیانکارلو ریئالدی- فوتبال ایتالیا

می‌شود از این بازیکن که تازه از بند مصدومیت رها شده انتظار معجزه داشت؟ حقیقت این است که ایتالیا حتی نزدیک به دفاع از عنوانش هم نشده ولی این به این معنی نیست که دست‌ها را موقعیت گل روی دروازه‌شان به وجود آمد در هر دو شکست خوردند. دیگر معلوم نیست مقابل تیم‌های بزرگ‌تر با مهاجمان طراز اول فوتبال دنیا چه می‌خواهند بکنند.

به هر حال ایتالیا اگر بخواهد در این تورنمنت موفق باشد باید چاره‌ای برای باز کردن این دفاع‌های مستحکم ببیندش. با توجه به این بازی‌ها این امر بسیار مشکل به نظر می‌رسد. شاید بازگشت پیرلو بتواند به کمک‌شان بیاید اما آیا به این تیم برگرداند.

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

جام جهانی ۱۹۸۶ اولین بار بود که چهار نماینده امریکای لاتین از گروه‌شان بالا رفتند و فصل تازه‌ای در تاریخ فوتبال قاره‌شان به ثبت رساندند. اروگوئه، آرژانتین، برزیل و پاراگوئه آن چهار تیم تاریخ‌ساز بودند؛ اتفاقی که یک بار دیگر یعنی در جام جهانی ۱۹۹۰ هم تکرار شد و آرژانتین، برزیل، اروگوئه و کلمبیا نام‌شان به عنوان تیم‌های صعودکرده این قاره به ثبت رسید.

جام جهانی ۲۰۱۰ اما فصل تازه دیگری برای نمایندگان امریکای جنوبی است. آنها این بار و که در برخی ادوار جام جهانی، تمام نمایندگان‌شان موفق به صعود از مرحله گروهی شده‌اند. (به استثنای قاره اقیانوسیه که هیچ وقت بیشتر از یک نماینده در جام جهانی نداشته و نخواهد داشت.) این اتفاق اولین بار در جام جهانی ۱۹۵۴ افتاد. امریکای جنوبی در آن مسابقات دو نماینده داشت که برزیل و اروگوئه هر دو موفق به صعود از گروه‌شان شدند. در جام جهانی ۱۹۷۰ تعداد نمایندگان امریکایی‌ها افزایش پیدا کرده بود و پرو، برزیل و اروگوئه به عنوان سه نماینده این منطقه توانستند با شایستگی از گروه‌هایشان بالا بروند. پرو آن روزها با تنوفیلو کوئیلاس، دوران طلایی فوتبالش را سپری می‌کرد و در فوتبال جامی نامی تازه‌وارد اما قابل اعتنا محسوب می‌شد. در جام جهانی ۱۹۷۸ هم امریکای جنوبی هر قاره پرزرق و برق‌شان جدی بگیرند و نگران انتقال قدرت از قاره‌شان باشند.

در هیاهوی ایجادشده میان تیم‌های به ظاهر مدعی اروپایی و در روزهایی که انگلستان، اسپانیا، ایتالیا، آلمان و فرانسه بحران را در چند قدمی فوتبال‌شان احساس می‌کنند، نمایندگان امریکای جنوبی که در میان آنها نام تیم‌های بی‌ادعایی مثل شیلی، اروگوئه و پاراگوئه هم به چشم می‌خورد، جشن صعود بی‌دردسر به جمع ۱۶ تیم منتخب آفریقای جنوبی را برپا کرده‌اند. شاید اروپایی‌ها باید بیش از هر زمان دیگری وجود بحران را در قاره پرزرق و برق‌شان جدی بگیرند و نگران انتقال قدرت از قاره‌شان باشند.

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

پیاوگامش ◀◀

پدیده‌ای کامل در جام دفاعی

پاراگوئه یکی از تیم‌هایی است که از لحاظ فنی، بازی‌های باکیفیتی ارائه داده است و در مرحله اول که همه تیم‌ها به دنبال دفاع کردن و از دست ندادن امتیاز بودند، بازی‌های این تیم بسیار به چشم آمد. این در حالی است که همه انتظار داشتند در گروهی که ایتالیا در آن حضور دارد همه نگاه‌ها به آبی‌پوشان خیره شود اما ضعف این تیم به علاوه بازی بسیار خوب پاراگوئه مانع از این اتفاق شد. بازی‌های آن حادی عده‌ای را شگفت‌زده کرد که خیلی زود آن را از پدیده‌های جام دانستند؛ لقبی که شاید با گذشت زمان مشخص شود لایق آن نبوده‌اند.

در این تیم اولین نکته‌ای که به چشم می‌خورد تلفیق بازیکنان خوب با ایده‌ها و تاکتیک‌های مناسب است که توانسته از پاراگوئه تیمی ویژه بسازد. بازیکنان این تیم به خوبی توانسته‌اند خود را با شرایط تیمی وفق دهند و این بزرگ‌ترین رمز موفقیت آنهاست. البته این را فراموش نکنیم که برای تعریف بیش از حد از پاراگوئه کمی زود است و نمی‌توان این تیم را از الان پدیده جام جهانی ۲۰۱۰ دانست. در مرحله اول گروهی که تیم‌ها اولین بازی‌شان را انجام می‌دادند هیچ کدام از مربیان علاقه نداشتند که در همان ابتدای کار، دست خود را برای حریفان رو کنند و به همین دلیل بازی‌هایی که از آنها دیدیم توانایی واقعی‌شان نبود. فکر می‌کنم پس از پایان مرحله گروهی با قاطعیت بیشتری بتوان راجع به تیم‌ها اظهارنظر کرد. همچنین برخی از تیم‌ها هستند که همیشه در ابتدای راه نتایج خوبی می‌گیرند اما در ادامه راه به دلیل مشکلات بدنسازی، سخت‌تر شدن رقابت‌ها و هر دلیل دیگری با افت چشمگیری مواجه می‌شوند.

در ترکیب پاراگوئه بازیکنانی حضور دارند که با تجربه خود در صورت صعود این تیم بسیار می‌توانند کمک کنند. از میان این بازیکنان می‌توان به نام‌های سانتاکروز، والدس و جراردو مارتینو اشاره کرد. از این لحاظ پاراگوئه تیمی نیست که کفر بازیکنی و ستاره داشته باشد. ستاره‌های این تیم مانند سانتاکروز در تیم‌های اروپایی بازی کرده‌اند و این مساله از لحاظ روانی خیلی به بازیکنان دیگر کمک می‌کند. این بازیکنان می‌توانند داخل زمین نقش رهبری داشته باشند و بقیه به خاطر تجربه آنها بهشان اعتماد می‌کنند و به حرف آنها گوش می‌دهند. حضور بازیکنانی در این سطح که از لحاظ مشهور بودن هم در سطح کمی پایین‌تر از امثال رونو و رونالدو قرار دارند و طبعاً فشاری کمتر از آنها را تحمل می‌کنند یکی از خوش‌شانسی‌های این تیم است.

تا اینجای کار ما دو نوع بازی از پاراگوئه دیده‌ایم؛ یک بازی آنها زمانی است که می‌خواهند در موقع حملات حریف ضحمله انجام دهند که سریع خود را به دروازه حریف، رسانده و آنها را غافلگیر می‌کنند. بازی دیگر آنها زمانی است که می‌خواهند بازی را کنترل کنند و مالکیت توپ و میدان را از حریف بگیرند که در انجام هر دو برنامه بسیار موفق هستند. مهم‌ترین نکته مثبت در بازی آنها این است که می‌توانند نتیجه بازی را تغییر بدهند و این یک امتیاز بسیار مثبت است. نکته مثبت دیگر این تیم، عملکرد بسیار خوب خط دفاعی‌اش است. تیمی که در دو بازی تنها یک گل دریافت می‌کند و آن یک گل هم روی اشتباه دروازه‌بان به ثمر می‌رسد مطمئناً در کارهای دفاعی بسیار موفق بوده است. در جامی که کارهای دفاعی حرف اول را زده و تیم‌های دفاعی نت نتایج بهتری گرفته‌اند پاراگوئه هم توانسته حرف‌هایی برای گفتن داشته باشد البته باید این را هم در نظر گرفت که گروه این تیم چندان گروه پیچیده‌ای نیست. ایتالیا تنها تیم قابل اعتنا در این گروه بود که آن هم نتوانست انتظارات را برآورده کند. شاید اگر این تیم در گروه پیچیده‌تری قرار می‌گرفت و با تیم‌هایی مثل برزیل، آرژانتین یا آلمان هم‌گروه می‌شد، نمی‌توانست چنین عملکردی داشته باشد. به همین دلیل در درخشش پاراگوئه باید نقش تیم‌های دیگر را هم در نظر گرفت. اگر آنها به مرحله بعدی صعود کنند آن وقت می‌توان راجع به پدیده نامیدن‌شان در جام جهانی فکر کرد.

پیشگامان ◀◀

گازتا-آیتالیا: طبیعی است که پس از ناکامی مقابل نیوزیلند ایتالایی‌ها از تیم‌شان ناراضی باشند. گازتا عکسی از صحنه گفت‌وگوی لیبی و کانساورو را روی جلد برده تا تلویحا این دو را به عنوان مقصران اصلی توقف ایتالیا معرفی کند؛ دو نفری که عوامل اصلی قهرمانی اتزوری در دوره گذشته جام جهانی بودند. تیتِر یک گازتا نیز خطاب به سرمربی تیم است: «لیبی همه چیز اینجا؟» این عنوان اشاره دارد به زمان ناکامی ایتالیا که بدترین مقطع ممکن است. زیر تیتِر یک هم جمله‌ای جالب خودنمایی می‌کند: «ایتالیا خواب بازی هم نمی‌بیند.» هرچند مدعیان سنتی دیگر مثل انگلیس و آلمان هم در خطر حذف هستند اما ایتالیایی‌ها به عنوان مدافع عنوان قهرمانی شرایط موجود را باور نمی‌کنند و شاید در روزهای آینده فشار بیشتری هم به لیبی بیآورند.

به لیبی بیآورند.

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

لوتیس فابیانو

دست خدا در برزیل

گزارشگر بازی به سخت شدن کار مهاجمان در این دوره از مسابقات جام جهانی اشاره می‌کرد و کارشناس برنامه از تفکرات تدافعی به عنوان تفکر غالب تیم‌ها در این دوره از بازی‌ها می‌گفت. آمار به شدت پایین گل‌های زده‌شده در این تورنمنت و همین طور دیدن فوتبال‌های رژیمی که تلاش می‌کند در ابتدا دروازه تیم خودی را بسته نگه دارد و برای تیل به این هدف حتی ابایی از به کار گرفتن تک مهاجمش به عنوان مدافع هم ندارد، گواهی برای اثبات حرف‌های گزارشگر و کارشناس باتجربه است. درست در همین دقایق است که برزیل یکی از زیباترین و

تاکتیکی‌ترین گل‌های مسابقات را وارد دروازه ساحل عاج می‌کند و فوتبال برای چند دقیقه به وجد می‌آید؛ گلی که روی نبوغ و دید بی‌نظیر کاکا و ششم گلزنِ بالای تنها مهاجم تیم ملی برزیل به ثمر رسیده. ضربه روی پای قدرتمند و غیرقابل مهار فوروارد بالارش سوپا برای چند دقیقه فکر و خیال مرگ فوتبال تهاجمی را از بین برد و فوتبال‌دوستان را از نگرانی (حداقل به صورت موقت) درآورد. فابیانو اما در ادامه هم موفق ظاهر شد. گل فوق‌العاده زیبایی او که این بار به صورت کاملاً انفرادی

در مسابقات اصلی حرف‌های بسیاری برای گفتن دارند چون از قاره‌ای می‌آیند که قلب تپنده فوتبال محسوب می‌شود.

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

مرور جدول رده‌بندی امریکای جنوبی در پایان دور مقدماتی، فشردگی این جدول و به عبارتی نزدیکی قدرت میان تیم‌های این منطقه را به خوبی نشان می‌دهد. برزیل با ۳۴، شیلی و پاراگوئه با ۲۳ و آرژانتین با ۲۸ امتیاز چهار تیمی بودند که مستقیماً

به جام جهانی رسیدند. در ادامه جدول اروگوئه با ۲۴ امتیاز به پلی‌آف رفت در حالی که اکوادور و کلمبیبای ۲۳ امتیازی و ونزوئلای ۲۲ امتیازی را در طول مسابقات مثل سایه پشت سرش احساس می‌کرد. حالا همین تیم با معرفی کردن حداقل پنج پدیده جوان تا اینجای مسابقات، یکی از خوب‌های آفریقای جنوبی لقب گرفته است. آنها تیم جوان و یکدستی هستند که با تساوی مقابل فرانسه و پیروزی مقتدرانه ۳ بر صفر مقابل آفریقای جنوبی در برابر هزاران هوادارش تا پایان بازی‌های دور دوم در صدر گروه یک این مسابقات و در کنار مرکزیک قرار گرفتند و به احتمال فراوان همراه با این تیم تقریباً هم‌قاره‌ای موفق به حذف نمایندگان قدرتمند اروپا و آفریقا خواهند شد و به جمع ۱۶ تیم مرحله حذفی راه خواهند یافت.

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

صعود به جام جهانی مشکلات زیادی را پشت سر گذاشته باشند، حضور مقتدرانه در مسابقات اصلی است؛ اتفاقی که تاکنون هم رقم خورده و هر دو تیم با کسب شش امتیاز از دو بازی انجام‌داده و تفاضل گل‌های قابل قبول در صدر گروه‌های دوم و هفتم مسابقات ایستاده‌اند. این دو تیم به همراه هلند تنها تیم‌هایی هستند که در پایان دور دوم با کسب حداکثر امتیازات حضورشان را در مرحله حذفی قطعی کرده‌اند.

علاوه بر این دو تیم، پاراگوئه و شیلی هم در کنار اروگوئه عملکرد بسیار خوبی در بازی‌هایشان داشته‌اند. شیلی در بازی اول خود مقابل هندوراس تحسین تمامی کارشناسان را برانگیخت و فوتبال یکدست و شاور آنها به شدت جلب توجه کرد. ضمن آنکه مارچلو بیلسا سرمربی این تیم که یکی از ثنورسین‌های برجسته دنیای فوتبال هم محسوب می‌شود با رو کردن سیستم ۳-۱-۳ و شرح وظایفی تازه برای بازیکنان شیلیایی، آغازگر بحث‌های جدیدی در این عرصه شده است. در آن سو پاراگوئه پس از ارائه نمایشی دلپذیر مقابل مدافع عنوان قهرمان و در دیداری که می‌توانست برنده تاریخی آن باشد، با تساوی مقابل ایتالیا بازی اولش را به پایان برد اما در مقابل اسلوواکی جبران مافات کرد و با شکست قاطعانه این تیم در آستانه صعود به مرحله حذفی قرار گرفت. آنها هم تیمی جوان با عملکردی قابل دفاع در اختیار دارند و

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن

بازیکنان تیم فوتبال ایتالیا در حال جشن گرفتن